

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงเสียใจด้วยความรู้สึกที่จริงใจสำหรับบาปของลูกด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง แล้วลูกจะกลายเป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาป และบัญญัติกรรมในอดีตของลูกจะถูกสะสาง
- คำถาม:** ลูกคนใดที่สามารถทิ้งทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่วางเฉยต่อทุกอย่างภายในที่จะสามารถละทิ้งทุกอย่างได้อย่างง่ายดาย ลูกไม่ควรมีความอยากใดๆ ในเรื่องการสวมใส่เสื้อผ้า การรับประทานอาหาร การทำบางสิ่งบางอย่าง ฯลฯ ลูกต้องละทิ้งทั้งโลก รวมทั้งร่างกายของตนเอง พ่อได้มาเพื่อวางสวรรค์ไว้บนฝ่ามือของลูก ดังนั้น โยคะสติปัญญาของลูกควรจะถูกขจัดออกไปจากโลกเก่านี้
- เพลง:** แม่ โอมแม่ ท่านคือโชคของโลก!

โอม ชานติ ลูกๆ ได้ยื่นคำยกย่องแม่ของลูกแล้ว มีลูกๆ มากมาย เป็นที่เข้าใจได้ว่าหากมีพ่อ แน่ใจว่าต้องมีแม่ด้วย แน่ใจว่าต้องมีแม่สำหรับการสร้างสิ่งสร้าง ในบาร์ตมีคำยกย่องที่ดีมากสำหรับร้องให้ผู้เป็นแม่ มีเมลาที่ใหญ่โต สำหรับจากัดอัมบา(แม่ของโลก) เกิดขึ้นมา พวกเขากราบไหว้บูชาแม่ นั้นโดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง พวกเขาต้องกราบไหว้บูชาพ่อด้วย ผู้ นั่นคือแม่ของโลก และผู้ นั่นคือจากัดบิดา(พ่อของโลก) จากัดอัมบาอยู่ในรูปที่มีตัวตน และจากัดบิดาอยู่ในรูปที่มีตัวตนด้วย ลูกจะเรียกท่านทั้งสองว่าเป็นผู้สร้าง แต่พวกเขามีตัวตน ผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีตัวตนคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้มีการอธิบายความลับของแม่และพ่อ มีแม่เล็ก(small mother)และยังมีแม่ใหญ่(senior mother)ด้วย มีคำยกย่องของแม่เล็กถึงแม้ว่าเธอได้ถูกนำมาเลี้ยงดู แม่ผู้นี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงดูด้วย ดังนั้นผู้(บราห์มาบาบา)ได้กลายเป็นแม่ใหญ่ อย่างไรก็ตาม คำยกย่องทั้งหมดเป็นของแม่เล็ก ลูกรู้ว่า เราแต่ละคนต้องสะสางบัญญัติกรรมความทุกข์ทรมานสำหรับการกระทำของเราเอง เพราะถึงแม้ว่าเราเคยเป็นผู้ชนะบาปแต่เราวันได้ทำให้เราเป็นผู้ที่กระทำบาป มียุคของผู้ที่กระทำบาป และยังมียุคของผู้ที่เอาชนะการกระทำบาป ครั้งแรกของวงจรคือ ยุคของผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป จากนั้นยุคของการกระทำที่เป็นบาปจึงเริ่มต้นและคงอยู่เป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ลูกๆ กำลังมีชัยชนะเหนือการกระทำที่เป็นบาป และกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป ลูกเสียใจด้วยความรู้สึกที่จริงใจ และถูกปลดปล่อยจากบาปด้วยพลังโยคะ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะเสียใจได้อย่างจริงใจ พ่ออธิบาย “ลูกๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง และบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยความเสียใจอย่างจริงใจ นั่นคือสนิมจะถูกขจัดทิ้ง มีภาวะบาปหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ได้มีการอธิบายแล้วว่าดวงวิญญาณที่เป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งและต่อมาได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาปอันดับหนึ่ง ดวงวิญญาณนั้นต้องทำความพยายามอย่างมาก แน่ใจว่าเขาต้องทำความพยายามอย่างมาก เพราะเขากลายเป็นครูของลูกเพื่อสอนลูก หากบางคนมีโรคภัยใดๆ ก็จะกล่าวได้ว่าสิ่งนั้นเป็นเพราะการกระทำของเขาเอง ลูกได้เคยแสดงการกระทำที่เป็นบาปมาหลายชาติเกิด เหตุนี้เอง ลูกจึงต้องทุกข์ทรมานจากการกระทำนั้น ดังนั้นลูกไม่ควรที่จะหวาดกลัว ลูกต้องสอบผ่านอย่างมีความสุขด้วยการผ่านความเจ็บป่วย เพราะเป็นบัญญัติกรรมของการกระทำของลูกเอง ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะสามารถมีความเสียใจได้อย่างจริงใจ ลูกๆ ต้องดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้จนกระทั่งลูกตาย ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกโอ ฯลฯ เพราะยังคงมีบัญญัติของการกระทำที่เป็นบาป มีความสุขที่บัญญัติกรรมของลูกทั้งหมดจบสิ้นลงที่นี้ หากบัญญัติเหล่านั้นยังคงอยู่ ลูกจะไม่สามารถสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม เป็นเรื่องที่เสียเกียรติหากลูกได้รับสถานภาพหลังจากมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ มีความทุกข์ทรมานของความทุกข์ประเภทต่างๆมากมาย ที่นี้มีความทุกข์ทุกรูปแบบอย่างไร้ขีดจำกัดแต่ที่นี้มีความสุขอันไร้ขีดจำกัด ชื่อที่แท้จริงนั้นคือ สวรรค์ ชาวคริสเตียนพูดถึงสวรรค์และพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ลูกๆ เกี่ยวกับเรื่องราวเหล่านี้ทั้งหมด ชานยาสซีของหนทางสันโดษจะพูดว่าความสุขทั้งหมดนี้เป็นเหมือนกับมูลกกา เป็นเช่นนั้นจริงๆ ในโลกนี้ ไม่ว่าใครจะมีความสุขมากเพียงใดก็ตาม นั่นก็ยังเป็นความสุขชั่วคราว ไม่มีความสุขที่ถาวรคงอยู่ แม้ขณะที่ผู้คนนั่งอยู่บางแห่งก็พิบัติมากมายก็มาและมีหัวใจวาย ดวงวิญญาณออกจากร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง จากนั้นร่างกายก็กลายเป็นฝุ่นโดยอัตโนมัติ อย่างน้อยที่สุดร่างของสัตว์ก็ยังมีประโยชน์อยู่บ้าง ร่างของมนุษย์ไม่มีประโยชน์ใดเลย ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ที่ทาโมประธานไม่มีประโยชน์ใดเลย นั่นเป็นเช่นเปลือกหอย ร่างกายของเหล่าเทพเป็นเหมือนเพชร ดังนั้น ดูสิว่า เหล่าเทพได้รับการกราบไหว้บูชามากมายเพียงใด! เวลานี้ลูกๆ มีความเข้าใจเรื่องนี้แล้ว ผู้ นั่นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เป็นที่รักมากที่สุด และผู้ที่ลูกเคยจดจำท่านมาจนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เพียงผู้ที่ได้กลายเป็นบราห์มินเท่านั้นที่มีสิทธิ์ได้รับมรดกจากพ่อ บราห์มินที่แท้จริงควรจะมีบริสุทธิอย่างมาก นักปราชญ์ของก็ตะที่แท้จริงต้องกลับ

มาบริสุทธิ์ นักปราชญ์ของกิตะที่ลอมกลงไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ ได้มีการเขียนไว้ในกิตะว่าตณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด แต่ผู้ที่ถ่ายทอดกิตะไม่ได้คงความบริสุทธิ์ไว้ภายใน กิตะคือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด และพอได้ทำให้เปลือกลอยกลายเป็นเพชรด้วยสิ่งนี้ ลูกเท่านั้นจะเข้าใจสิ่งนี้ได้ เพราะผู้ที่ศึกษากิตะไม่อาจเข้าใจสิ่งนี้ได้ พวกเขาเพียงแต่ศึกษาสิ่งนั้นอย่างกับนกแก้ว ค่ายกย่องทั้งหมดเป็นผู้เดียว ไม่มีคำ ยกย่องของใครอื่นใด ไม่มีแม้กระทั่งของบราห์มา วิชาญหรือชงก้า ไม่ว่าลูกจะคารวะอยู่เบื้องหน้าพวกเขามากเพียงใดหรือไม่ว่าลูกจะสังเวทตนเองให้กับพวกเขามากเพียงใด ลูกก็จะไม่ได้รับมรดก ผู้คนสังเวทตนเองที่คาสี รัฐบาลในเวลานี้ได้หยุดการกระทำนั้น เพราะผู้คนจำนวนมากได้ฆ่าตัวตายที่คาสีในนามของการสังเวท ที่นั่นพวกเขาตกลงไปในบ่อ บางคนสังเวทตนเองให้แก่เทพเจ้า บางคนก็สังเวทตนเองให้แก่ชิวา ไม่มีประโยชน์ใดในการสังเวทตนเองต่อเหล่าเทพ ผู้คนสังเวทตนเองแก่เจ้าแมกาลี พวกเขาได้ทำให้กาลิอัปลักษณ์ ผู้ที่เคยอยู่ในยุคทองเวลานี้ทั้งหมดได้กลายเป็นคนยุคเหล็ก มีอัมบา (แม่) เพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่สามารถเรียกพ่อว่า “อัมบา” ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ จากัดอัมบา สรัสวตี คือ ลูกสาวของบราห์มา แนนอนที่บราห์มาจะเป็นพ่อของปวงชน ท่านจะไม่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาเข้าใจด้วยเช่นกันว่าสรัสวตีคือลูกสาวของบราห์มา พวกเขาไม่ได้แสดงว่าใครเป็นภรรยาของ บราห์มา พ่ออธิบายว่า พ่อได้นำลูกสาวสรัสวตีมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา แม้กระทั่งลูกสาวก็เข้าใจว่าพ่อได้นำเธอมาเลี้ยงดู แม้แต่ บราห์มาก็ถูกนำมาเลี้ยงดู นี่คือการประเด็นที่ลึกล้ำอย่างมากซึ่งไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร พ่อที่นั่งนี้และอธิบายความลับที่ลึกล้ำของตัวเองให้แก่ลูก ดังนั้นแนนอนที่ท่านจะให้สิ่งนั้นแก่ลูกเป็นการส่วนตัว ท่านจะไม่ให้สิ่งเหล่านั้นผ่านการดลใจ พระเจ้าพูดว่า โอลูกๆ ดังนั้น แนนอนว่าท่านจะมาในรูปที่มีตัวตนเพื่อพูดเช่นนี้ พ่อที่ไม่มีตัวตนนั่งอยู่ที่นี้และสอนผ่านผู้นี้ ไม่ใช่บราห์มาที่สอน บราห์มาไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกเช่นนี้ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจว่านี่ไม่ใช่พ่อทางโลกที่กำลังสอนเรา แต่เป็นพ่อเหนือโลก ผู้ที่เราระกาศสิทธิ์ในมรดกจากท่าน ผู้ที่กำลังสอนเราอยู่ สวรรค์ไม่ได้เรียกว่าเป็นพาร์โลก(parlok โลกที่อยู่เหนือขึ้นไป) นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ และนี่คือดินแดนแห่งความตายที่พวกเราดวงวิญญาณมีชีวิตอยู่ นี่ไม่ใช่พาร์โลก เราดวงวิญญาณเข้ามาสู่โลก(world)นี้ พาร์โลกคือ โลกของดวงวิญญาณ ลูกเคยปกครองในบาร์ตไม่ใช่ในพาร์โลก ลูกจะไม่พูดว่า ราชาชองพาร์โลก ผู้คนพูดว่า ขอให้มีความสบายในโลกที่มีตัวตนและโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือ โลกวัตถุและแล้วพาร์โลกเป็นโลกของความสบาย บาร์ตนั้นเคยเป็นสุขชาติและจะกลายเป็นเช่นเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง นี่คือดินแดนของความตาย มนุษย์อาศัยอยู่ในโลก พวกเขาพูดว่าเขาต้องการไปสู่สุขชาติ ในวัดดิลวาลาพวกเขาได้ถูกแสดงอยู่ในการนั่งทาบาศีเยนพื้น และภาพสวรรค์ถูกทำไว้เหนือพวกเขา พวกเขาคิดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้ไปสู่สวรรค์แล้ว อย่างไรก็ตาม สวรรค์อยู่ที่นี้ ไม่ได้อยู่ข้างบนที่นั่น โลกที่ไม่บริสุทธิ์ในวันนี้จะกลับมาเป็นโลกที่บริสุทธิ์ในวันพรุ่งนี้ เคยมีโลกที่บริสุทธิ์ แต่สิ่งนั้นได้ผ่านไปแล้ว ดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า พาร์โลกเพราะสิ่งนั้นได้จากไปไกลมาก บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และเวลานี้เป็นนรก ดังนั้นสวรรค์ได้จากไปไกลมาก ตามละครลูกเริ่มที่จะทำตามหนทางบาป ดังนั้นสวรรค์จึงได้ไปไกลห่าง ดังนั้นพวกเขาจึงเรียกสิ่งนี้ว่าพาร์โลก เวลานี้ลูกจะพูดว่า เราจะมาที่นี่มาสู่โลกใหม่และปกครองอาณาจักรที่เราได้รับมาเช่นเป็นโชคของเราอีกครั้ง แต่ละคนทำความพยายามเพื่อตนเอง ใครก็ตามที่ทำบางสิ่งจะได้รับผลรางวัลของสิ่งนั้น ไม่ใช่ทุกคนจะทำเช่นนั้น ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียนอย่างดีจะกลายเป็น “นาวาบ”(เจ้า)แห่งสุขชาติ นั่นคือ ผู้เป็นนาย ลูกเปลี่ยนโลกนี้เป็นโลกทองคำ พวกเขาพูดว่า ดาวารก้า เมืองทองคำที่ทำด้วยทอง ได้หายไปอยู่ใต้มหาสมุทร สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่นที่ใครบางคนจะสามารถเอามาขึ้นมาได้ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ที่เหล่าเทพเคยปกครอง ไม่มีสิ่งใดในปัจจุบัน ดังนั้นทุกสิ่งที่เป็นทองคำจะต้องถูกสร้างขึ้นมา ไม่ใช่ว่าปราสาทราชวังทองคำจะเกิดขึ้นอีกครั้งด้วยการถูกทำให้โผล่ขึ้นมาได้ ลูกจะต้องสร้างทุกสิ่งขึ้นมา ลูกควรมีความซาบซึ้งว่าลูกจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง นี่คือนิเวศน์สำหรับบารกกลายเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิง และนั่นคือนิเวศน์สำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิงที่จะเข้าไปศึกษา ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อประกาศสิทธิ์ต่ออาณาจักร ผู้หนึ่งได้กลายเป็นเจ้าชายด้วยการถือกำเนิดกับราชาโดยการให้ทานหรือทำบุญในชาติเกิดที่ผ่านมา วิทยาลัยนั้นดีเพียงใด! จะมีครูฝึกที่ดีมากที่นั่น ครูนั้นจะมีครูฝึกที่ดีมากด้วย ดังนั้นวิทยาลัยสำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิงของยุคทองและยุคเงินนั้นจะต้องดีดีมากเพียงใดเล่า! พวกเขาจะไปวิทยาลัยเพราะพวกเขาจะศึกษาภาษาใช้ใหม่ ขอให้มองดูวิทยาลัยของเจ้าชายและเจ้าหญิงในยุคทองและวิทยาลัยของเจ้าชายและเจ้าหญิงในยุคทองแดงผู้ที่ยุ่งเกี่ยวกับกิเลส และดูสิว่า วิทยาลัยที่ลูกๆ ทั้งหมดกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงนั้นช่างแสนธรรมดาเพียงใด! ลูกไม่มีแม้กระทั่งที่ดิน 3 ตารางฟุต ลูกรู้ว่าเจ้าชายและเจ้าหญิงที่นั่นจะไปวิทยาลัยกันอย่างไร พวกเขาจะไม่ต้องเดินไปที่นั่น พวกเขาเพียงแต่ออกมาจากปราสาทและเครื่องบินก็จะมารับพวกเขาไป วิทยาลัยที่นั่นดีมาก จะมีสวนและปราสาทราชวังที่สวยงามที่นั่น ทุกสิ่งในสถานที่นั้นจะใหม่ สูงส่งที่สุด อันดับหนึ่ง แม้แต่วัตถุธาตุทั้ง 5 ก็สาโทประธาน ใครจะรับใช้ลูกเล่า วัตถุธาตุทั้ง 5 เหล่านั้น จะผลิตสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อลูก ผลไม้ที่ดีพิเศษเติบโตในบางแห่งจะถูกส่งไปให้แก่ราชาราชินีเป็นของขวัญ ที่นี้พ่อของลูก ชีพบาบานั้นสูงสุด แล้วลูกจะป้อนอะไรให้แก่ท่าน ท่านไม่ได้มีความปรารถนาต่อสิ่งใด ไม่ว่าท่านควรจะสวมสิ่งนี้หรือรับประทานสิ่งนี้หรือทำสิ่งนั้น ฯลฯ ลูกๆไม่ควรจะมีความ

อยากปรารถนาต่อสิ่งเหล่านั้น หากลูกทำสิ่งทั้งหมดเหล่านั้นที่นี้ ลูกจะได้รับเพียงน้อยนิดที่นั่น เวลานี้ลูกต้องสละละทิ้งทั้งโลก ลูกต้องมีการละทิ้งและวางเฉยต่อทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก หากลูกมีการวางเฉย และทุกสิ่งก็จะถูกทิ้งโดยอัตโนมัติ บาบาพูดว่า “พ่อได้มาเพื่อมอบสวรรค์ไว้ในมือของลูก” ลูกรู้ว่าบาบาเป็นของลูก ดังนั้นแน่นอนว่าลูกต้องจดจำท่าน ดังเช่นเมื่อกุมาริถูกหมั้นหมายหรือแต่งงาน เธอจะไม่พูดว่าเธอไม่ได้จดจำเจ้าบ่าว เพราะนั่นได้กลายเป็นหุ้นส่วนชีวิตตลอดชีวิต พ่อและลูกๆ ได้สร้างความเป็นหุ้นส่วนด้วยวิธีนี้ อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืม พ่อพูดว่า จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูก การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตยังได้ถูกรวมไว้ในสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แล้วเหตุใดลูกจึงลืมเล่า ลูกต้องใช้สติปัญญาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ลูกพูดสิ่งใดด้วยลิ้นของลูก ลูกต้องมีศรัทธา ลูกรู้ว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกเพื่อโลกที่บริสุทธิ์ นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ไม่ใช่การพูด เวลานี้เราเป็นของบาบา ซึ่พบบาคือ ผู้เดียวผู้ที่ทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ ท่านพูดว่า จงจดจำพ่ออย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้หมายถึง “มานมานะบาฟ” แต่พวกเขาได้เขียนไว้ว่าพระเจ้ากฤษณะพูด ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือ ผู้เดียวนี้เท่านั้น ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์คือ ผู้เดียว ลูกต้องจดจำผู้เดียวนี้เท่านั้น พ่อพูดว่า เพราะลืมพ่อ ลูกจึงจดจำผู้อื่นมากมาย หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นราชาวิกิรามัจิท(ราชาผู้ที่เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป) ความแตกต่างระหว่างกษัตริย์วิกิรามัจิทและกษัตริย์วิกิราม (ผู้ที่มีการกระทำที่เป็นบาป) ได้ถูกอธิบายแก่ลูกแล้ว ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาจากที่เคยเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ลูกต้องลงมา ลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์พ่อค้า และกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ศูทร การเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์พ่อค้าหมายถึงการทำตามหนทางบาป ทั้งประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก มีเรื่องราวมากมายเกี่ยวกับสิ่งนี้ ที่นั่นไม่มีเรื่องของการผูกพันยึดมั่น ลูกๆ อยู่อย่างมีความสุขมาก พวกเขาได้รับการหล่อเลี้ยงอย่างดีโดยอัตโนมัติ สาวใช้และคนรับใช้ที่อยู่เบื้องหน้าพวกเขาเสมอ ดังนั้น ขอให้มองดูโชคของลูก ลูกกำลังนั่งอยู่ในวิทยาลัยเช่นนั้นที่ซึ่งลูกจะกลายเป็นเจ้าชายหรือเจ้าหญิงในอนาคต ลูกไม่รู้ถึงความแตกต่างระหว่างเจ้าชายและเจ้าหญิงยุคเหล็ก กับ เจ้าชายและเจ้าหญิงยุคทอง ระหว่างจักรพรรดิและจักรพรรดินี กับ ราชาและราชินีไซโหม หลายคนมีชื่อว่า ลักษมี นารายณ์ ราชเดห์หรือกฤษณะ ดังนั้นเหตุใดพวกเขาจึงกราบไหว้บูชาราชเดห์และกฤษณะ หรือลักษมีและนารายณ์นั้นเล่า นั่นเป็นชื่อเดียวกัน ไซ พวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกรู้ว่าความรู้ไม่ได้อยู่ในคัมภีร์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่มีพลังในไฟบูชายัญ การสวด การให้ทานหรือการทำบุญ ฯลฯ ตามละครแล้ว โลกต้องกลับมาเก่า มนุษย์ต้องกลับมาทาโมประธาน ทาโมประธานในทุกสิ่ง ทั้งความโกรธ ละโมบ... ทาโมประธานในทุกสิ่ง “เหตุใดผู้นี้จึงบุกรุกมายังแผ่นดินของฉัน ยิ่งเขาเลย!” พวกเขาต่อสู้กันอย่างมาก พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาเลยที่จะฆ่ากัน ลูกคิดว่า เมื่อไหร่ที่พ่อของฉันจะตายเพื่อที่ฉันจะสามารถได้มรดก โลกที่ทาโมประธานเช่นนั้นจะถูกทำลายอย่างแน่นอน จากนั้นโลกที่สาโทประธานก็จะมา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ จงทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกต้องสะสางบัญญัติกรรมของตนเอง สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและกลับบ้านด้วยเกียรตินิยม ดังนั้นอย่าได้หวาดกลัวต่อความทุกข์ทรมานของกรรมในอดีตแต่จงสะสางบัญญัติของลูกด้วยความสุข
2. จงอยู่ในความซาบซึ้งเสมอว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในอนาคต นี่คือนิเวศน์สำหรับการกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ให้คุณประโยชน์โลกและกลายเป็นผู้ประพันธ์ที่ยิ่งใหญ่ด้วยสภาพที่ไม่สั่นคลอนของลูก ผู้ที่มีสภาพที่ไม่สั่นคลอนมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์อยู่ในพวกเขาด้วย ดังนั้นลูกแต่ละคนควรกลับมาไม่ไหวหวั่นด้วยเช่นกัน คุณธรรมพิเศษของผู้ที่มีสภาพที่ไม่สั่นคลอนคือคุณธรรมของการอยู่อย่างเต็มไปด้วยความเมตตา พวกเขาจะมีความรู้สึกของการเป็นผู้ประพันธ์สำหรับทุกดวงวิญญาณเสมอ สมญาพิเศษของพวกเขาคือผู้ให้คุณประโยชน์โลก พวกเขาจะไม่มีความรู้สึกของความไม่ชอบ ความขัดแย้ง ความอิจฉาริษยาหรือการวิพากษ์วิจารณ์สำหรับดวงวิญญาณใด พวกเขาจะมีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์

คติพจน์: พลังของความเจียมสงบเป็นวิธีการเดียวที่ด้วยสิ่งนี้จะดับไฟของความโกรธในผู้อื่น

***** โอม ชานติ *****